

Tannlegeforeningens etiske regler – blir de fulgt?

Etter å ha jobbet som tannlege i 15 år føler jeg at antall mediasaker med negativ omtale av tannleger har økt betraktelig i de siste årene. Dårlig hygiene på tannlegekontorene, mislykkede implantatbehandlinger, påstander om at Tannlegeforeningen skulle ha økonomiske interesser i at amalgam ble brukt som fyllingsmateriale via eierinteresser (Brennpunkt NRK1) og skattesnusk blant 12 av 13 tannleger, er blant noen av disse sakene. I tillegg verserer det stadig klagesaker hvor jeg har inntrykk av at få, om i det hele tatt noen, journaler er ført slik myndig-

hetene krever. Publikums tillit til oss som stand er ikke blitt styrket av disse omtalene.

Mitt inntrykk er at de aller fleste norske tannleger, til tross for mye negativ oppmerksomhet i mediene, gjør en stor innsats for sine pasienter, men at regelverket ofte kan være utformet på en slik måte at det både kan være vanskelig å sette seg inn i, og ikke minst finne tid til å gjennomføre alle kravene hvis vi samtidig skal kunne behandle våre pasienter.

Med all denne negative fokuseringen på vår stand, og i undring over hva som kanskje neste gang blir overskriften i en eller annen avis, begynte jeg derfor å bla i NTFs håndbok. I kapittel 9 om «Ethiske spørsmål» skriver advokat Kjølstad at «Mange klagesaker skyldes misforståelse og manglende informasjon. Tannlegene må derfor lære seg betydningen av kommunikasjon med pasientene. I dette ligger ikke bare hva tannlegen sier, men hva pasienten har oppfattet. Det skal derfor mer til for å opprettholde tillitsforholdet, også rent faglig i dag enn tidligere. Særlig klart har dette kommet til uttrykk i forbindelse med begrepet informert samtykke. Pasienten har krav på informasjon om diagnose, behandlingsforslag, behandlingalternativer og konsekvenser ved de ulike alternativer slik at pasienten skal ha et selvstendig vurderingsgrunnlag før avgivelsen av eventuelt samtykke til behandling.»

Jeg ringte Statens helsetilsyn og spurte hva de definerer som «informert samtykke» og svaret her var at hvis pasienten har fått med seg skriftlig informasjon vedrørende behandlingsplan, med konsekvenser og alternativer, og så kommer til behandlingstimen, må man anse at pasienten har godtatt behandlingsforslaget. Med andre ord forventes det altså at når en tannlege får inn en pasient som har frakturert

en stor amalgamkuppel, og det er helt åpenbart at en krone vil være det beste valget, må altså tannlegen, i følge de etiske reglene, sende med pasienten skriftlig informasjon om både risiko ved den planlagte behandlingen og i tillegg hvilke alternativer som finnes, for å unngå problemer i en eventuell klagesak.

Hvor mange norske tannleger gjennomfører dette? Og hvorfor gjør vi i så fall ikke det? Er det fordi det tar for mye tid, at man ikke vet hvordan man skal gjennomføre en slik rutine, eller er det fordi man er uenig i selve utformingen av de etiske reglene?

For å unngå nye avisoverskrifter som for eksempel at «Norske tannleger følger ikke Tannlegeforeningens etiske regler», med derpå akutt «brannslukking» i mediene fra Tannlegeforeningen, hadde det vel vært bedre at foreningen i enda større grad satte fokus på slike potensielle problemer før de ble avdekket i mediene. Ved hver medieomtale svekkes tilliten til hele tannlegestanden, noe ingen er tjent med. Håndteringen av «skattesandalen» blant Oslostannleger synes jeg har vært meget god, men det beste hadde vel vært å ta opp aktuelle problemstillinger og å forebygge problemene før de kommer til mediene.

Erik Svendsrud

Adresse: Vogtsgate 46, 0477 Oslo
E-post:erik@eriksvendsrud.no

Norsk legemiddelhåndbok

Er du interessert i sammenfattende produsentnøytral informasjon om legemidler som har markedsføringstillatelse i Norge og anvendelsen av disse?

Norsk legemiddelhåndbok for helsepersonell 2001 kan kjøpes i de største bokhandlene for kr. 295.

Boken er også tilgjengelig på internett under adresse: www.legemiddelhandboka.no